

# Aleksiévix: la Nobel de les coses petites

*14 reflexions de l'escriptora, que diu que «l'única censura que tinc a dins meu és la por»*

Svetlana Aleksiévix va néixer el 31 de maig de 1948 a Ucraïna. Escoltem la conversa que l'escriptora, que va rebre el Nobel de literatura el 2015, va mantenir amb Francesc Serés al CCCB (<http://www.cccb.org/ca>), i en recollim 14 fragments.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=BXo9VQynJxl>

1. El periodisme és una transmissió de la realitat.
2. La guerra és l'experiència més important de la nostra vida. Per a les dones dels meus llibres, la guerra no és cap heroïsmes, és un assassinat.
3. Al meu món ningú llegia Dostoievski ni Tolstoi, però la gent humil diu coses extraordinàries, coses més profundes que les que diuen la gent revestida de cultura.
4. Els artificis literaris sovint resten autenticitat al que s'explica. Fan que soni massa a literatura i massa poc a la vida.
5. La senzillesa és la manera més fàcil de transmetre la pura essència de les coses.
6. Sempre sento la veu de la meva àvia, la persona més estimada de la meva vida.
7. M'interessen els petits detalls. La vida consisteix en els petits detalls.
8. Quan vaig a veure algú em trec les medalles i els càrrecs i m'hi presento com una amiga. No ha de ser una entrevista, sinó una conversa d'amic a amic sobre la vida.
9. El mal també té la seva estètica. És encara més estètic que el bé. El mal és molt brillant.
10. L'única censura que tinc a dins meu és la por.
11. L'odi no ens salvarà, només ens salvarà l'amor.
12. La dictadura aïlla i separa les persones, i això les torna indefenses.
13. El poder autoritari és primitiu.
14. Cada vegada és més difícil continuar sent humà. No sabem com acabaran les relacions entre nosaltres.



*Foto: Esteve Plantada*